

Впровадження верхньої межі бюджету, що змінюється лише у виняткових випадках, або зміцнення Міністерства фінансів

Парламент ухвалює дієві у фінансовому плані рішення, на які уряд не має свого впливу. Завдяки цьому забезпечуються додаткові непокриті видатки. Міністр фінансів лише відстежує це в бюджеті в бухгалтерському відношенні.

У Німеччині існує відносно дієвий інструмент, що забезпечує бюджетну дисципліну. Це – Стаття 113 Основного закону:

Статті 113 Основного закону Федеративної Республіки Німеччина

- (1) Закони, що збільшують запропоновані Федеральним урядом бюджетні видатки або включають нові видатки або обумовлюють їх у майбутньому, потребують згоди Федерального уряду. Те ж саме стосується і законів, що зменшують прибутки або обумовлюють їх зменшення в майбутньому. Федеральний уряд може вимагати, щоб Бундестаг відклав ухвалення рішення за такими законами. У цьому разі Федеральний уряд повинен протягом шести тижнів надіслати в Бундестаг свій висновок.
- (2) Федеральний уряд може протягом чотирьох тижнів після ухвалення закону Бундестагом вимагати, щоб Бундестаг ухвалив нове рішення.
- (3) Якщо закон ухвалено згідно зі Статтею 78, Федеральний уряд може відмовити у його підтримці лише протягом шести тижнів і лише в разі, якщо він перед цим розпочав процедуру, передбачену реченнями 3 та 4 абзацу 1 або абзацом 2. Після завершення цього терміну вважається, що підтримку надано.